

A tőkeemelést [tőkegyűjtést] terhelő közvetett adókról szóló 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az nem tiltja az értékpapírokkal kapcsolatos tevékenységekből származó bruttó nyereség után fizetendő olyan adó kivetését az értékpapír-befektetési szolgáltatókra, mint amilyen az alapeljárás tárgya.

(¹) HL C 70., 2003.03.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. március 3.

a C-32/03. sz. (Højesteret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) I/S Fini H kontra Skatteministeriet (¹) ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – Adóalany fogalma – Adólevonási jog – Felszámolás – Közvetlen és azonnali kapcsolat – A gazdasági tevékenység egészével járó tevékenységek)

(2005/C 115/03)

(Az eljárás nyelve: dán)

A C-32/03. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Højesteret (Dánia) a Bírósághoz 2003. január 28-án érkezett, 2003. január 22-i határozatával az előtte az I/S Fini H és a Skatteministeriet között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, a tanács elnöke, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský és U. Lohmus (előadó) bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2005. március 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1995. április 10-i 95/7/EK irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 4. cikkének (1)–(3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan személy, aki megszüntette kereskedelmi tevékenységét, de továbbra is fizeti a tevékenységhez korábban használt helyiség bérleti díját és költségeit, mivel a bérleti szerződés a felmondást kizáró kikötést tartalmaz, e cikk értelmében adóalanynak tekintendő, és jogosult az így kifizetett összegek utáni HÉA levonására, azzal a feltétellel, hogy a teljesített kifizetések és a kereskedelmi tevékenység között közvetlen és azonnali kapcsolat

áll fenn, és hogy a csalárd vagy visszaélésre irányuló szándék hiánya megállapításra kerül.

(¹) HL C 83., 2003.4.5.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. március 10.

a C-33/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy Britania és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettség-szegés – A hatodik HÉA irányelv 17. és 18. cikkei – Nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a munkáltatók számára, hogy a munkavállalók részére értékesített üzemanyagok utáni HÉA-t az üzemanyag költségének megtérítésekor levonják)

(2005/C 115/04)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-33/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: R. Lyal) kontra Nagy Britania és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: P. Ormond és C. Jackson, segítőjük: N. Pleming, QC) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. szeptember 30-án benyújtott, tagállami kötelezettség-szegés megállapítása iránti kereset tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts (előadó), N. Colneric, K. Schieman és Juhász E. bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2005. március 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 17. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezésekkel ellentétesen biztosítja bizonyos, nem adóalanyok részére történő üzemanyag-értékesítések után az adóalanyok számára a hozzáadottérték-adó levonásának jogát, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.